

Sygn. akt II CNP 122/06

POSTANOWIENIE

Dnia 18 stycznia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

Prezes SN Tadeusz Ereciński

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 18 stycznia 2007 r.,

skargi G. R. i M. R.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu

Okręgowego w S. z dnia 31 stycznia 2006 r., wydanego w sprawie z wniosku D. R.

przy uczestnictwie G. R. i M. R.

o podział majątku i dział spadku,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 31 stycznia 2006 r. Sąd Okręgowy w S. oddalił apelację uczestników od postanowienia Sądu Rejonowego w S.

W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia uczestnicy zarzucili naruszenie prawa materialnego – art. 74 § 2 k.c. w zw. z art. 246 k.p.c., art. 32 ust. 1 i 45 ust. 1 Konstytucji, naruszenie przepisów postępowania – art. 235 w zw. z art. 210 § 3 i 236, art. 233 § 1 i 328 § 2, art. 246, 232 k.p.c. i wnosili o stwierdzenie niezgodności z prawem zaskarżonego wyroku oraz wyroku Sądu pierwszej instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁴ zdanie drugie k.p.c. podstawą skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów. Wskazane przez skarżących przepisy wprost dotyczą ustaleń faktów i oceny dowodów. Przyznali to zresztą skarżący wskazując m.in., że ich naruszenia upatrują w dopuszczeniu przez Sąd z urzędu dowodów niezawnioskowanych przez strony, „przez akceptację dokonania ustaleń faktycznych na podstawie dowodów zgromadzonych nie przez Sąd orzekający czy też na jego zlecenie bądź wezwanie, ale w innym postępowaniu, jak też akceptację braku wyjaśnień takiego toku postępowania przez sąd niższej instancji, z rażącym przekroczeniem zasady swobodnej oceny dowodów”.

Z tych przyczyn skargę należało odrzucić (art. 424⁴ zd. 2 w zw. z art. 424⁸ § 1 k.p.c., por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2005 r., III CSK 13/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 76).